

10

[בבא מליעא פה א]

גליון הש"ס
תוס' ד"ה לא כו'. חין
אדם זוכה כו'.
ע"י שבת דף נה ע"ב
תוס' ד"ה ארבעה :

חיוכ ית
שם
דברים לב

דני דחמרא על לגביה רב יהודה אחיה דרב סלא
אדאבר אהבה ורבנן ואמרו ליה לעיין מר במיליה
בעיניו אמרו ליה מי חשד קב"ה דעביד דינא בלא
מאן דשמיע עלי מלתא לימא אמרו ליה הכי שמיע
לאריסיה אמר להו מי קא שביק לי מידי מיניה הא ק
ליה היינו דאמרי אינשי בתר ננבא ננוב ומעמא מעים
דיהיבנא ליה איכא דאמרי הדר חלא וזהו חמרא וא
ואיזרבן בדמי דחמרא : תניא אבא בנימין אומר על ש
כל ימי על תפילי שתהא לפני מטתי ויעל מטתי שר
מאי לפני מטתי אילימא לפני מטתי ממש והאמר רב
דב^ב הוציץ בינו לבין הקור שנאמר ויִסֵּב חֻקֶיהָ פִּנּוּ
לִמְטָתִי וְעַל מְטָתִי שְׁתֵּהא נְתוּנָה בֵּין צִפּוֹן לְדָרוֹם דא
צפון לדרום הויין ליה בנין זכרים שנאמר וצפונת
אשתו מפלת נפלים כתיב הכא וצפונת תמלא במנב
תניא אבא בנימין אומר ישנים שנכנסו להתפלל וקד
לו תפלתו בפניו שנאמר טורף נפשו באפו הלמענך
מישראל שנאמר ויעתק צור ממקומו ואין צור אלא

לו על כל עונותיו אמר
תורה וגמילות חסדים
נזכר עין חסד זו גמילות
צדקה והסד ימצא חיים-
תורה *שנאמר "אמת-
יובר את בניו מנין תנא
ם ר' שמעון בן יוחאי
כא בחסד ואמת יכופר
לם עון אבות אל חיק
ובנים אינן יסורין של
יא כל מי שיש בו אחד
ם הללו אינן אלא מזבח
ו יסורין של אהבה לא
אלהו ואי בעית אימא
יא ובנים לא היכי דמי
תו והא *א"ר יוחנן דין
אלא הא דלא הוו ליה
תו רבי חייא בר אבא
יוחנן א"ל חביבין עליך
א שכרן א"ל הב לי ירך
יה. ר' יוחנן חלש על
חביבין עליך יסורין א"ל
הב לי ירך יהב ליה ידיה
ם ר' יוחנן לנפשיה אמרי
מו מבית האסורים רבי
יה רבי יוחנן הוא דהוה
יה לדרעיה ונפל נהורא
*אליעזר א"ל אמאי קא
לא אפשט *שנינו אחד
יש ובלבד שיכוין לבו
זונו לא כל אדם זוכה
משום בני דין גרמא
אי שופרא דבלי בעפרא
א ודאי קא בכית ובכו
א"ל חביבין עליך יסורין
א"ל הב לי ירך יהב ליה
תקיף ליה ארבע מאה
א ורבנן ואמרי לה רב
אמר להו ומו חשידנא
דינא אמר להו אי איכא
דלא יהיב מר שבישא
נגיב ליה כוליה אמרו
אמר להו קבילנא עלי
יכא דאמרי אייקר חלא
ני דברים הייתי מצטער
הא נתונה בין צפון לדר
תודה אמר רב ואיתימא
אל הקור ויתפלל לא תיט
ר חמא ברבי חנינא אמ
מלא במנעם ישבעו בני
וכותיב התם *וימלאו י
אחד מהם להתפלל ו
תעזב ארץ ולא עוד
קב"ה שנאמר צור יל

לא המ
אלא ש
דך תש

[illegible]